

NEJVYŠŠÍ SOUD BEDUÍNKY

Poslední odpověď z dlouhé korespondence v soukromém chatu s Beduínkou. Zde jsou kromě zbytečného účetnictví uloženy dříve nevidané významy, etika myšlení, komunikace a reagování, které by se hloubavým myslím mohly přesto hodit.

Dobře! Chápu, že ty, Beduínko, ode mě nechceš nic slyšet. A já bych nechtěl ztrácet čas psaním a věnováním pozornosti té, jejíž láska ke mně kvůli její nesečtěllosti pro mě není tak přitažlivá a zajímavá jako dřív. Proto píšu z donucení, abych skutečně vyřešil otázku a už tě dál neobtěžoval svou přítomností. **Tvé přebytečné 1500 € u mě skutečně schované nejsou**, ty, o které jsi mě najednou, pro mě téměř nečekaně, nadměrně požádala. Ale ty to stejně víš!

I když, počítáme-li přibližně 1000 € (dívce-překladatelce) + 600 € (Miriam) za závěrečnou redakci (zbytek šel ode mě), které jsi dala už před více než 5 lety, pak tví démonicky naladěni neviditelní rádci mají pravdu, když mluví o mém celkovém dluhu 3500 € po tvé poslední návštěvě u mě.

Tento příběh s názvem „Nejvyšší soud Beduínky“ je již vystaven v mém Babylonu v ruštině a zapadne do **Deníku Proroka**, a bude také přeložen do ostatních jazyků světa. Není na něm nic hrozného. Ostatně špatná reklama, jak říkají profesionální reklamní agenti, neexistuje.

Nikdy v životě jsem tě neoklamal, Beduínko. Jak sis mohla myslet, že jsem podvodník a že ti nevrátím to, co jsi do mě **investovala a neinvestovala**? Obvykle ochotně vrátím i se ziskem, jak sám posoudím. Raduji se z příležitosti, kdy mi shůry dovolí dát víc. Proto se často nestydím sám prosit, ale možnost vrátit není hned, velmi často se výsledek protáhne na roky.

Zatím jsem chudý a vracet nelze všem. Moje tvůrčí práce nikdo nekoupil; a vy jste získali jen **pomalovanou kapotu** díky nehodě; a také jste skutečně až k slzám bohatě poděkovali za skříň na prádlo, kterou jsem vám vyrobil z vašich předem koupených desek. Z nějakého důvodu jste mi odmítli dovolit nalepit ve vaší koupelně fototapety a domalovat zbytek sám.

Kdo vám namluvil, Beduíní, že droga je jed? Možná jsi prostě při poslední návštěvě neměla co jiného mi vytknout? **Drogu v Německu legalizovali** lidé, kteří velmi dobře vědí, co to je. Povolili marihuanu a omezili jiné ne nadarmo. **Tato síla je neutrální**. Lze ji nasměrovat jak k tvoření, tak k ničení. **U sečtělých, s ochotou víc dávat než brát, se tato síla transformuje v cokoli si přejí**. Proto ti není dovoleno ji přijímat, ale ostatním to sama nevyčítej.

Když jsi mi před třetím příjezdem v korespondenci vyčetla, že jsem neuháněl svého bývalého šéfa s opravou auta, odpověděl jsem, že mám nedostatek času, že to souvisí se zastavováním nejen válek, že moje hodina stojí pro hrubou orientaci minimálně jednu zelenou německou bankovku a každá vteřina je drahá. Napsal jsem, že je to **přece jen tvé auto**, takže můžeš sama zavolat a zeptat se mého bývalého Mistra (učitele opravy aut), proč je zpoždění, případně za ním přijet osobně.

V této větě jsem chtěl napsat **SKORO** tvé auto, ale protože jsem vycítil něco nekalého, smazal jsem „skoro“, abys se předčasně nelekla, že něco podezřívám. Chtěl jsem ti tím dodat jistotu, že hodlám dodržet naši dohodu, že z mé strany jde vše zatím podle smlouvy.

Zde byly naše jasné původní podmínky a zkoušky:

- **1500 €** — jde na uzavření staré karmy zaplacením našich společných dluhů Miriam. *Neměla jsi slibovat, že mě pojistíš.*
- **Peníze** za výlohy na opravu auta.
- **25 + 25 gramů marihuany** z Česka už přímo mně.

Mezitím přibyly na mou žádost dary na balík pro archanděla Michaela ve výši 500 € a dívce-překladatelce 100 €.

A vzhledem k tomu, že jsem Ježíš Kristus, tak **auto bude mít v budoucnu mnohem vyšší hodnotu**. Tento faktor by byl dárkem pro tebe. Sama jsi mi řekla, že (*opancéřované a nejen to*) auto zesnulého papeže koupili v aukci za více než milion.

Dokonce i ze setrvačnosti dřívější lásky k tobě jsem velmi a velmi neochotně souhlasil, že v budoucnu pojistím A-Klasse na sebe s podmínkou, že za ni budeš měsíčně sama platit a sama dostávat pokuty za překročení rychlosti. Velmi dlouho jsem se snažil najít způsob, jak tě přemluvit, abys ji pojistila na sebe, i přes vysoké procento pro začínajícího řidiče. Ale ty jsi moc chtěla jakoby potrestat německou vládu za to, že tvému bratrovi-gayovi zkonfiskovala to, co mu odkázal starý boháč, o kterého se před smrtí staral. Ani zde jsem se s tebou příliš dlouho nehádal o budoucím pojištění na sebe. Začal jsem však tušit, že důvodem není nenávisť k údajně hloupé legislativě, ale jiný zamlčovaný důvod nebo dokonce avantýra.

Ty, Beduínko, jsi řekla, že **podle legislativy nemáš právo provázet po Německu více než 25 gramů**. Při první návštěvě jsi přivezla jen **16**. To je nedostatek původní poctivé dohody a úplnější lásky k Aladinovým prosbám. Nazývat mě „Milovaný Saša“, ale lásku neprojevoval, nezajímat se o to, co píšu, nebýt ústupná – to také umím. Namluvit si, že jsme s Michaelem blázni nebo dobrodruzi, se ti nepodaří. Pravdu neskryješ.

Tvá první návštěva u mě byla z Česka. Pak jsi odjela do Drážďan. Návrat z Drážďan je druhá návštěva, zahrnující návštěvu rodiny „Yatrib“. Poté jsi odjela domů do Česka. Potřetí a naposledy jsi **drze naplánovala přijet bez zavolání**, takže jsem tě šel přivítat v trenýrkách. Přes den, když jsi viděla, že se sám neptám, ses mi pochlubila, že jsi přivezla celý balíček slíbené marihuany. Třikrát jsem tě opatrně vyzýval, abys balíček přinesla, **ale tak jsem ho neviděl**. A po tvé druhé návštěvě jsem si od marihuany odpočíval, a proto jsem ochotně čekal na tvůj třetí návrat. **Ty jsi balíček ochotně a promyšleně kvůli škodolibosti odvezla s sebou. Souběžně ses rozhodla, že prostě vezmeš i všechno ostatní od toho nevděčníka. Čím dříve si vezmu své, tím lépe a klidněji.**

Moje dohody se obvykle vždy vyřešily během tří dlouhých setkání. Tato tři setkání jsou jako mapa budoucích událostí, kde je ještě dovoleno a existuje svoboda rozhodnout se: zda se upsat k další společné karmě a dharmě, či nikoliv. Ale po závěrečném vyvození už není zvykem od svého rozhodnutí ustupovat.

Naše společná mapa ukázala, v jakém poměru by ses vypořádala s budoucí měsíční platbou pojištění, registrovaného na mé jméno, a s nadcházejícími zkouškami.

16g — to je 32 % z 50g — to je také, psáno malým i velkým písmem, kolik vidíš v lidech dobra a zla.

Vzeme-li 50 jako bod horizontu, kde 100 je nebe (mohla jsi přivést i víc, protože ti ji darují) — altruismus, a země je zištnost, pak jsi momentálně v mínusu. To znamená, že v nové Éře, pokud se nezačneš hned teď adaptovat, ti bude čím dál víc nepříjemně.

Do jisté míry jsi cítila správně, že jsem tvůj příjezd nechtěl vidět. Jakmile jsi zjistila, že jsem Kristus, okamžitě jsi považovala za svou povinnost přečíst si můj web a sama jsi to roztrubovala. Přesto jsi ke mně přijela nepřipravená s tím, že prý sama všechno víš a o své intuici nikdy nepochybuješ. Mě osobně nebaví mluvit o starém. A tvá intuice se zatím týká jen toho zastaralého.

Navíc nepřipravené osobnosti často nesnesou bolestivé metamorfózy po selhání v testech, které se na testovaného shůry v mé blízkosti jen sypou.

Jakmile se tyto vnitřní metamorfózy spustily i u tebe, plánovaně jsi **vzala zpět svých 500 € (chtěla jsi víc)**, určených na opravu auta. Požádal jsem tě, abys odevzdala *Fahrzeugschein* (doklad v Německu při každé jízdě) s potřebným razítkem o odhlášení, nezbytný pro údržbu a registraci, **ale ty jsi ho nikdy nevrátila. Místo toho jsi hlučně tvrdila**, že auto je tvé. Ale podle zákona jsi tím, že jsi auto nevyměnila za dohodnuté množství marihuany, nesplnila dohodu o platbě přímo mně. I když na uzavření společné karmy s tebou a na dary Alláhu-Michaelovi jsi zpočátku nelitovala. **A auto až do úplného zaplacení zůstává podle zákona mým vlastnictvím.**

A po selhání ve zkouškách věnovat pozornost mé webové stránce; po tvém odmítnutí pomoci zorganizovat Alláhovi dovolenou v Německu; po tvém umělém vyvolávání a plánování paniky a po mnoha škodlivých hlasitých slovech uvnitř mé svatyně — Armagedonu, se u mě k tvé marihuaně vytvořila antipatie. Místo ní jsem zatoužil co nejrychleji vrátit vzniklý a dřívější peněžní dluh vůči tobě, udělat to s přesným výpočtem, včetně dodatečných dividend, co nejrychleji, jak to máš ráda, abych se s tebou v míru na delší dobu rozloučil. A k výpočtům bych přistoupil přesně tak, jak to miluješ a jak jsi vždycky jednala — puntičkářsky a nezapomenutelně.

Miriam jsi dala ochotně v době víry v lepší vztahy se mnou — 150 %. Později jsi o mně začala čím dál víc pochybovat, a proto jsi dívce-překladatelce dala už jen 120 % (jednu celou zelenou bankovku, i když jsem naznačoval víc). **Pro mě je to znamení, že se v budoucnu totéž samo od sebe stane i tobě, i kdybych ti z čisté dobroty duše chtěl dát víc.**

Já sám jsem ti během tvého třetího odjezdu, během tvé umělé paniky, chtěl nabídnout peníze z vlastní peněženky, když jsem viděl tvou démonicky promyšlenou klauniádu. Chtěl jsem s tebou ochotně jít vybrat z účtu to, co tam bylo nedávno vloženo na balík do Moskvy.

Věděl jsem, že bys neodmítla ani ty peníze, ale neustále jsi mě přerušovala, protože pro tebe bylo výhodné pro realizaci tvých vlastních démonismů hrát „zapomnětlivou na vracení, panikářku“, která prý není schopna slyšet ode mě ani slovo. Ale tři nejdůležitější věci, o jejichž ponechání jsem tě před odjezdem pětkrát prosil, jsi mi nenechala: klíče od domu a doklad od auta. Hlavní větu jsem ti předal: „**Tam, kde jsem nestihl něco říct nebo jsi mě přerušila, to pošlu v textové podobě.**“

Michael a já jsme si nejdříve mysleli, že jsme ti ušetřili **24 000**, které jsi tak dychtivě chtěla dát telefonnímu podvodníkovi. Docela jsem se lekl, když jsi v mé přítomnosti poprvé běžela do banky, ale díky Bohu se peníze nepřevedly, protože chyběly nějaké číslice.

Oběť podvodníka je podle karmy nejčastěji v duši také podobný dobrodruh. Tato myšlenka mě napadla po tvém návratu z banky. Dále mě napadlo, že tebe, Beduínko, je třeba léčit, ale nejdříve prostudovat, využít každého okamžiku stráveného s tebou. Zkoušel jsem tě dokonce odradit od odjezdu do Drážďan, ale nepovedlo se to. Semináře a nové perspektivní známosti za účelem zisku pro tebe byly lákavější.

No, aspoň jsi odmítla toho drážďanského mazaně pyšného podvodníka s podmanivým kočičím hlasem a zároveň ho zastrašila stížností na policii. Tento nápadník prý byl v hrozné nouzi, s vyhlídkou na svatbu a darované auto, a také nejen na rychlé vrácení peněz, ale i s lákavými dividendami. Zbývalo mu jen zaplatit celnici **24 000**, kde leží zadržený měděný kabel, už dávno objednaný z Turecka, kvůli nedoplatku. Tento „týpek“ poslal dokument jako důkaz v arabštině.

S vědomím, že peníze přesto máš, se mi naskytlá příležitost realizovat dávný plán pozvat Michaela do Německa. Nejlepší investice v celém tvém životě by to byla i pro tebe: jako propustka do Ráje.

Potřeboval k vyřízení turistického víza, aby mu na účtu po dobu tří měsíců leželo přibližně **5 000 €** (60 za každý den dovolené) na tříměsíční dovolenou.

Mysleli jsme si, že jsi zajištěná a vážíš si dávání, protože jsi například před pěti lety během jednoho ze svých kočování darovala nějaké cizí známé celých 4 000 na auto. Spíše tě podvedli, Shůry tě potrestali za to, že jsi ty peníze ani nepomyslela

investovat do překladů mých textů. S velkou lítostí jsi o své ztrátě vyprávěla.

Myslel jsem si, že jsi pak naslouchala naší korespondenci, důkazům viděným v knihách, našim společným rozhovorům s Michaellem přes počítač. Myslel jsem, že jsi uvěřila, že jsem Ježíš, a že auto má proto v tvé představě hodnotu zhruba kolem **150 000 €**. Ale tato víra se u tebe, Beduíno, ukázala být jakoby z 68 % hrou na „zisk“. Můj výpočet – že bys jako poděkování dokonce ráda dala Michaelovi na dovolenou nějakých ubohých **5 000 €** ve srovnání s možným **ziskem v budoucnu** ve výši **150 000 €** a vzhledem k dostatečné částce

30 000 € na účtu – se ukázal jako marný. Ty zřejmě nejsi stratég. **To, cos zdarma dostala (obrovské dividendy z Beduínovy papírny), to zdarma i rozdej**, jak stojí v Bibli, řečeno Kristem.

Když jsem začal mluvit o **5 000 € pro Michaela na dovolenou**, tak tě, Beduíno, až **celou vnitřně zkroutilo**. Pamatuji si jasně tvou auru, ten strach z finanční ztráty v ní. Dokonce jsi vykřikla, že mu dovolenou zajišťovat nebudeš, že nemáš tolik peněz, jak si myslím, protože **Porsche pro tvého šestiletého synovce za 30 000 je důležitější. Vždyť pro tebe nikdy nikdo nic dřív neudělal**, a proto si chceš tak drahý dárek v podobě kabrioletu tentokrát udělat sama sobě. A až synovec vyroste, darovat mu starožitné Porsche, které ještě více stouplo na ceně, aby miloval svou babičku i přes přání jeho rodičů s ní kontaktovat, což už obsahuje reálný policejní zákaz. Podle mě – je to narychlo vymyšlený dětský příběh bez jakékoli strategie. **Kdo se honí za dvěma zajíci, nechytí ani jednoho.**

V ten samý moment jsem ti odpověděl, že teď procházíš zkouškami Shůry, proto nemám právo za tebe činit rozhodnutí, dávat ti rady a říkat mnoho

věcí. Chtěl jsem ještě něco dodat o tom, že „rozsudek a zásluhy soudce upřesní na konci“, ale ty ses včas otočila zády a odešla. Nedopovídal jsem to hlasitěji, protože jsem stále doufal, že si doma naše rozhovory promyslíš, stihneš se vzpamatovat a budeš poslušnější k vědomostem z mé webové stránky. Doufal jsem, že neztratíš rozum, i když jsem z větší části tušil, že se to stane.

A proč pro tebe nikdo nic dobrého neudělal? No já jsem například pro vás, Beduíny, udělal něco dobrého od srdce. **Kapotu teď už, jak se ukázalo, tvého, a ne vašeho s manželem Crafteru (když ho daroval), jsem pomaloval.** Teď má i tvé auto historii, a proto má vyšší cenu. Řídíš ho skvěle, chvályhodně a opatrně bez nehod už poměrně dlouho. Upřímně a laskavě jsi půjčila auto jiné „žebračce“ a jen ona poškodila kapotu.

Avšak vy jste mi po svých pravidelných návštěvách většinou nechávali peníze jen tak tak, i když o něco málo víc, než jsem skromně prosil. Na další tvorbu nezbyvalo. A kdybyste vy, Beduíni, přece jen zareagovali na mé přicházející náznaky, abyste mě potěšili ještě větší odměnou, zvýšili laťku dávání mně jako Tvůrci, pak by možná i na epoxidovou pryskyřici k dokončení více než jednoho dřevěného stolu zbylo. Jeden ze stolů bych vám ochotně daroval, kdybyste si ho zasloužili. Ale bohužel. **Vaše procento zištnosti během dávání selhalo. A já sám jsem při prošení nechtěl působit jako „hrabivý“, proto jsem nepřekročil hranici skromnosti ve svých prosbách.** A teď mi nezbyvá čas ani na sport. O dokončení dřevěných polotovarů si nemůžu nechat ani zdát.

Michael se nad samotnou myšlenkou přijet k vám do vesnice v Česku a ke mně do Německa radoval jako nikdy. K mému překvapení jeho aura zářila, přede mnou obvolal všechny své přátele a tak dále. Ale u tebe se z nějakého důvodu naopak **strachem z ještě větších finančních ztrát všechno uvnitř zkroutilo, aura se konkrétně zlomila**. S politováním v ní bylo možné pozorovat napojení nejrůznějších **démonických bytostí s jejich programy jednání**, stejně jako má vlastní napojení z blízké budoucnosti pro sepsání tohoto textu. Čekat od tebe něco dobrého už bylo zbytečné.

Při tom ti **démonické bytosti** začaly namlouvat, že Michael a já jsme podvodníci a on je skutečně zároveň Dábel. Proto jsi usoudila, že těmto podvodníkům se nesmí dát už vůbec nic víc a to, co jsi investovala, musíš naléhavě vytáhnout. V té době by tě ani nenapadlo dát mi dalších 1 500 €. Místo toho jsi pro vytvoření umělé paniky v pravou chvíli během třetího setkání začala opatrně už ve druhém setkání prosazovat opakující se řádek na lístku s výpočty, abys částku zdvojnásobila. A potom, když jsem tě požádal, abys to přece jen opravila, jsi z nějakého důvodu požádala, abys si mohla vzít s sebou to samé kuličkové pero, v naději, že na tento moment zapomenou. Už tam nic dalšího nedopisuj. Proč jsi dříve například tyto lístky vždy nechávala u mě, ale tentokrát jsi ho vzala s sebou? Všechny dohody jsou postaveny hlavně na důvěře, ne na papírech.

Pomocí právě promyšlených hysterických her ses už dávno naučila dosahovat vytouženého. Nutila jsi Beduína k bití a k nejrůznějším jiným citovým vírům, abys proti němu v mých očích, v očích ostatních a hlavně policie nashromáždila kompromitující materiály.

Proto ti radím nečekat, až tvé nedávné oznámení na policii na tvého bratra-gaye přijde na tvou žádost na mou adresu, ale zrušit ho přes počítač. Já ti ten dopis rozhodně předám, jakmile ho dostanu, ale být tebou, zachoval bych se podle rady rodiny Yatrib, a sice stížnost stáhl.

Tím spíše je třeba vzít v úvahu, že s příjezdem Ukrajinců (*v Koránu jsou to Muhádžirové, protože, s odpuštěním, jako přilétající mouchy ujídají nejstabilnější německou ekonomiku na světě a nechtějí odletět*). Tady v Německu se objevily obrovské fronty u lékařů a tak dále. A policie ráda často řeší problémy na místě bez papírování. Teď je zřejmě také zavalena prací a tvou žádost na bratra nebude posuzovat hned a zřejmě ne ve tvůj prospěch. A zrušení žádosti, i když opožděné, by ukázalo tvou milosrdnost, ženskou ústupnost a zdravý rozum.

A není jasné, zda hraješ avantýrní hysteričku, nebo jí sama jsi. Protože hrou všechno začíná. Koho hraješ, tím se stáváš. Některé hry je lepší nehrát ani jednou. A po, řekněme, třech opakováních „škodlivé, stále nervóznější hry“ tě při dalších opakováních už samotná hysterie ovládá čím dál víc. Běsové (beztělesné bytosti) pak u tebe mohou lstivě hromadit dluhy vůči nim, aby z tebe udělali, když se jim to obzvláště vyplatí, úplnou loutku.

Když jsem k tobě přišel do své kuchyně před tvým druhým odjezdem, udělal jsem tlustou čáru po mnohonásobných hovorech o tom, kolik jsi do mě investovala financí. Možná sis to nezapamatovala, protože běsíci už v tobě seděli, ale zakončil jsem větu tím, že **tvé rozhodnutí je skutečně spravedlivé a těch 500 €, které jsi dala na opravu, bude bohatě stačit**. Pamatuji si, s jakým smutkem jsem tehdy z kuchyně chodbou od tebe odcházel a myslel si, že je trapné připomínat koupené náhradní díly (nový volant, akumulátor a brzdy v celkové hodnotě asi 200 € na tvou žádost z mého účtu), když jsme i tak teprve nedávno splatili dluh Miriam na mou žádost dokonce víc, než žádala — ve výši 150 %.

Při posledním setkání na procházce cestou na bleší trh jsi řekla, že už jsi koupila Porsche. To je lež; jinak bys mě už místo prázdných řečí ve feedu dopředu zavalila důkazy, jako jsou fotky auta. Pokud se teď mýlím, pošli čerstvé fotky Cabria na mně známém pozadí vašeho dvora.

Ke koupi je potřeba síla a ty jsi kvůli mně byla jistě nervózní. Proto jsem dospěl k závěru, že jsi lhala úmyslně, abych už nedoufal v žádné další tahání peněz z tebe. Konkrétně jsi zamýšlela srazit cenu auta, která už i tak v tvém omezeném světonázoru překročila tržní hodnotu.

Tvá chamtivost se projevila nejen ohledně dovolené pro Alláha. Když jsme před hádkou šli s tebou a pejskem na bleší trh, **ty jsi ženu**, která tě prosila o 50 centů jako dar církvi, **verbálně, úsečně, hnusně a nepříjemně před mýma očima polila špínou**, a potom jsi ze stejné setrvačnosti ještě přede mnou špatně mluvila o církvi samotné a o Kristově učení v ní. Požádala jsi mě, naloženého všelijakými těžkými věcmi z trhu, abych z nějakého důvodu nesl nějakou lehkou taštičku, zatímco ty půjdeš s „bleším“ pejskem. Odmítl jsem, protože první myšlenka, která mě napadla, byla: „Tvůj princip ‚drezury‘ lidí jako tvých psů kvůli prvnímu ‚lehkému‘ souhlasu (sama jsi mě to učila, aby se později dalo žádat víc) už u mě nikdy neprojde. A pokud jsi odmítla 50 centů, je to znamení i pro mé odmítnutí. Jakože: má vnitřní meditace s těžkým batohem na zádech je pro mě důležitější.“

Tvá poslední slova při druhém odjezdu byla: „Vždyť víš, že tě miluju?“. Avšak ve skutečnosti tě tehdy „uvnitř drápaly kočky pochybností“. Jasně jsem to viděl. I usmát se na oplátku se mi podařilo jen s námahou. Napadlo mě, že jako oběť zisku lze také někoho milovat (jakože: tady lež není, ale je tu zamlčená pravda), a vzpomněl jsem si na jeden příběh z dětství:

Kdysi si jeden známý půjčil peníze, a když je přišel vrátit, majitel si je nevezl do rukou, ale řekl mu, aby je sám položil do příborníku dovnitř kazety. Přejde znovu a prosí opět o půjčku. Majitel odpověděl: „Ano, vezmi si z téže kazety, nedotkl jsem se jí.“ On si vzal a odešel. Potom vrátil. Tak se to několikrát opakovalo, a jednou dlužník přijde a prosí o půjčku. Majitel říká: „Nuže, vezmi si v kazetě.“ On se podívá, a tam je prázdné. Více si od něj nepůjčil. To předchozí bylo vráceno.

A tak, vzpomenuv si na tento příběh, ach Beduínko, se kterou jsem kdysi tak nezapomenutelně v radosti, smíchu i žalu trávil dlouhá léta, pravidelná setkání a shromáždění pro duševně-duchovní obohacení, **uposlechl jsem rady Vyšších sil**. Pečlivě jsem složil všechny poskytnuté nové peníze dohromady a položil je pozorně pouze na jedno místo – mezi dvě tlusté knihy na polici o něco výše, než byly uloženy dříve. A když ses na ně zeptala, upřímně jsem řekl, že všechny bankovky jsou na jednom místě, ale čtyři jsou vytaženy. Dvě na jídlo (aby se zbytečně neutrácelo z účtu) a dvě na bankovní účet pro další nákupy na balík pro Michaela. Proto když jsem ti řekl, podívej se na to, cos nechala, bylo tam jen 500, protože jsem vzal ještě jednu bankovku s úmyslem ji hned po trhu vrátit. Vzal jsem ji jen pro jistotu, velmi pochybuje, že bych dokázal koupit nějakou kuriozitu.

My jsme takříkajíc přišli pozdě, protože jsi mě nejdřív prosila, abych počkal, až dopiješ kávu, pak dojíš koření, pak se dáš do pořádku, a teď můj přítel v Moskvě možná dostává méně. Ale zato jsme narazili na zkoušku žebračkou ve jménu náboženských potřeb!

Tyto dvě zelené bankovky z účtu a jednu z mé peněženky jsem ti během tvé promyšlené bojové potyčky chtěl ochotně vrátit. Odpusť mi, že jsem si je vzal sám, i když jsem si pamatoval příběh, který jsem zmínil výše. Ale proto jsem s objednávkami přes internet nespěchal. Zdálo se mi, že naše dohoda platí, a pokud ne, ochotně je vyberu z účtu.

Když jsem se před Michaelem poprvé chlubil zeleným vějířem, bylo tam jen **10 papírků, ne 25**. Máme teď lepší paměť než dříve. Meditace a práce na textech ji trénuje. Michael je svědkem, i jeho přátelé také, když jsme měli skupinový hovor přes Skype.

Proč ses pokoušela řvát na celý dům, že jsem lhář a podvodník, protože mezi penězi chybí **15 zelených**? Řekl jsem, že jsme je dali Miriam. A ty jsi křičela, že jsi dala navíc ještě 15, nepočítaje balík a opravu, ale že jsem je někam schoval. Řekla jsi, že ne nadarmo o mně rodina „Yatriba“ mluví jako o podvodníkovi. Řekl jsem, že **zbytečně stojíš na jejich straně, a ne na mé – na straně těch, kteří neprocházejí mými testy na dávání, jak jsem již zmínil před tvým setkáním s nimi. Tehdy jsem si pomyslel: „Aha! Ne nadarmo jsem si hned všiml, že Beduínčina aura po jejich návštěvě zkalila, jak se dalo čekat, když se nakazila ještě větším ateismem.“**

Nepřekvapila mě tvá zlostná reakce pomsty, aniž bys měla čas mě pochopit, zřejmě kvůli tvé duchovní lenosti, strachu ze čtení a strachu z nových znalostí, nebo možná ze strachu přiznat, že jsi dříve v mnohém neměla pravdu. V další sehrané, dlouho **promyšlené hysterii** ses nebála dojít až ke křiku a **vyhrožování přivoláním policie, pokud se nepřiznám, nebo aby našli těch 15 zelených, které jsem někam schoval. Démoni v tobě odvedli svou práci na jedničku! Můj potlesk pro ně.**

Jak jsi jim mohla skrze sebe dovolit tak **drze – nejprve skrytě jakoby mimochodem, ale nakonec, jak se ukázalo, otevřeně a hrubě – ukrást klíč od mého bytu a také zadržet Fahrzeugschein, kde stojí „odhlášeno“ (Abgemeldet)?** Požádal jsem tě asi pětkrát, abys tyto věci před odjezdem nechala, a ty jsi místo toho při pokusu o útěk dokonce trochu zavadila o keř, ačkoliv jsi mi předtím tvrdila, že se to v žádném případě nesmí dělat, protože se za to pokutuje. Můj soused ze třetího patra je svědkem. Běsové v tobě už příliš dlouho při tvém odjezdu u mě doma i na ulici aktivně obvyklými myšlenkami nahlas přitahovali pozornost veřejnosti.

Soused ke mně hned přišel. Podělil se o pivo. Vždyť ty, Beduínko, jsi z lednice plánovaně vzala i to, co jsem si tam předtím dal pro sebe, jako bys naznačovala, že jsi to před krátkou dobou koupila ty. Spíše jsi snila o tom, že mě poučíš, a hrála jsi z nějakého důvodu roli přísné matky, která odnaučuje své nemluvně „omámení“. *Vždyť taková propaganda je ve vašem jednostranném sídle ve jménu střízlivosti dodnes pravidlom.*

Proto jsi část balení piv, která jsi pro mě údajně koupila, ale nemohla odvézt (*v obrovském autě nebylo dost místa, natahala jsi věci od všech po sobě*), škodolibě schovala do skříně na prádlo. Sousedovi jsem všechno o tom, co se stalo, vyprávěl – že vnitřní čistota u Beduínky není důležitější než její přemrštěná vnější čistota, a proto má od nepaměti štítivost až do doslovného vzniku oparu. Soused se k tomu postavil s velkým pochopením.

Mimochodem, zdaleka ne vždy piji alkohol, protože stavy střízlivého vědomí mám také velmi rád. Tím spíše, že po každém užití omamných látek dochází k „dojezdu“ (abstinenčnímu příznaku). Když piju pivo, tak ho vychutnávám po doušcích a důkladně ho v ústech mísím se slinami. Jinak pozorují podráždění stěv.

V extrémních a nových situacích si pamatuji velmi mnoho detailů, včetně aury a myšlenek samotného agresora, které nevyslovuje nahlas, ale které mi Shůry dovolují vidět.

Velmi se snažím nikoho neoklamat. Stává se to náhodou. Jinak — špatná karma. I když jsem řekl Evě, že tebe, Beduínko, ignoruji, nelhal jsem jí. Opravdu ignoruji tvůj většinou banální feed s pejsky a německými výroky z toho všeobecného „vlašského salátu“ podezřelých feedů, které ti posílají. Podobnými věcmi mě už Eva svého času bombardovala až k nevolnosti. Proto jsem si tím, jak jsem tě víc a víc ignoroval, hned nevšiml, že ses se mnou pokoušela navázat kontakt. Opuště, že to posloužilo tvému dalšímu podezření vůči mně a podezření z neupřímnosti.

A proč si podle tvého téměř posledního poselství myslíš, že jsem chamtivý a že od tebe potřebuji jen peníze? A co je na tom špatného, když se bohatý podělí s chudým? Ty, Beduínko, když jsi ke mně dříve jezdila, tak jsi roztomile vyprošovala nějakou maličkost výměnou za svou jakoby platbu za ubytování. Při dřívějších návštěvách jsi slibovala, že pak jakoby přivezeš všelijaké Tupperware na jídlo, ale nepřivezla jsi je. A já jsem ti je začal prostě darovat sám hned při první žádosti. Teď jsi mě dokonce požádala o jedny kalhotky jako dárek. Ani tady jsem neodmítl, i když u Evy — je to znamení rozchodu. Vnitřně jsem ti za tvé prosby vždy automaticky děkoval, protože tvým prostřednictvím mě Shůry také zkoušeli a hledali odpověď na otázku: „A lze mi pomáhat i nadále?“ To jakože nevděčným se pomáhat nesmí.

Po tvých upřímných (s lehkým zkreslením) vyprávěních jsem začal přemýšlet, jak může inteligentní Beduín s modrou krví bít Beduínku tak, že si na něj několikrát stěžovala na policii. Dokonce i moje „Baba Jaga“, která kdysi bydlela nade mnou (*shrbená s chodítkem*), volala během mé nepřítomnosti policii kvůli vašim hádkám s bitím. Věřím, že tohle se, ó má dříve srdcem velmi oceňovaná a milovaná Beduínko, stávalo výhradně s tebou. U jiných manželek sotva, nebo jen v té nejmenší míře.

Kam jsi to dopracovala, když ses kvůli zachování bohatství oddělila od mých moudrostí? Protože se nebojíš takto jednat s ostatními, jako jsi jednala s Beduínem, předpokládám, že Shůry už je někomu předepsáno zachovat se v daleké nebo blízké budoucnosti stejně i k tobě. Tady už můžeš buď začít být opatrná a podezřívavě vyhledávat „kata“ v situacích, nebo se začít horlivě modlit. **Zasvěť jeden den v týdnu, jako v židovských rituálech šabatu, právě četbě literatury s božskou tematikou. Trénuj se v tom, abys se v té době odpoutala od toho, co tomu brání.**

Během křiku jsi řekla, že už jsem ti kdysi dávno slíbil darovat auto, proto je tvé a ty mi ho nevrátíš. To bylo skutečně dávno, ale šlo o jiné auto — o pomalované Lupo. A já jsem ti ho nechtěl darovat, ale chtěl jsem výměnou, abys splatila mé dluhy za textovou práci a právní konzultaci Miriam. Auto mi tehdy ocenili na 3 500 €. **Myslel jsem si do té doby, že i nezištná pomoc mezi námi byla dohodnuta už dávno, a ne že to bylo výměnou za Lupo pomalované speciálně podle našeho společného vkusu jako poděkování za nezištnost.** Myslel

jsem si, že po té pomalované kapotě a hromadě komplimentů od tebe si ceníš mého umění.

Ty a Beduín jste před čtyřmi lety, po mých čtyřech velmi dlouhých písemných prosbách (ach! a dokonce karmické hrozbě), abyste splatili dluh Miriam výměnou za mé jiné tvůrčí práce, nepomohli. A mě bez její pomoci zavřeli do vězení. Miriam trpěla křivdou a strachem, že nesplním, co bylo slíbeno, po dobu 3–4 let.

O tobě, Beduíno, jsem měl vždy mínění jako o velmi dobré správce, která je hodna spravovat i palác, pokud projdeš zkouškou Šabatu. Ostatně jsi nasbírala zkušenosti s vedením celého sídla s hosty, zvířaty a tak dále. V tomto ohledu ses naučila dobře dávat.

Všeho moc škodí. Jinak lpíš na lásce k viditelnému materiálu, utápíš se v lásce ke každodenním světským starostem a jejich rituálům, které požírají čas a soustředění. Rituál „šabatu“ nepovažuješ za důležitý; pamatuješ jen na své milované čtyřnohé miláčky. Ale duševně-duchovní literární potrava je primárnější a důležitější, jak již bylo dávno vědecky prokázáno. Proto tobě, jako nesečtělé, není souzeno mít palác, zámek nebo auto za 150 000.

Když dáte milion někomu, kdo se sebou neumí vnitřně pracovat, může ho to zničit. Protože vznik brzkého strachu u takového svěřence z možné ztráty nezaslouženě nabytého bude nevyhnutelný. Taková osobnost začne lpět na příznivém osudu, začne se postupně čím dál častěji zaplétat, sloužit škodlivějším reakcím a myšlenkám, zbytečně něco podezřívát, rozsévá za sebou stále více chyb, a proto nakonec ztratí to, co tak nezákonně, zjištěně nebo zadarmo získala.

Za týden bys měla v mém pomalovaném autě nehodu zajištěnou, kdyby ti připadlo po tvých nesplněných osudových zkouškách. Právě v rozhodující chvíli by ses opět stala loutkou bésů. Tak démoni zachraňují nehodné od smrtelné závislosti nebo je, řekněme, odvádějí od mánie k pouze určitému obratu osudu. Pokud se člověk nebude chtít dál měnit, pak bude smrtelný konec po nabytí „nezaslouženého“ nevyhnutelnou spásou, léčbou jeho duše, neboť ta je důležitější.

Jak to tedy dopadlo v mapě tří vleklých událostí s tvým 32% dáváním, tak to dopadlo.

Je nebezpečné, abyste vy, Beduíni, ke mně jezdili v nesečtělém stavu. Možná v budoucnu rituály Šabatu zvládnete, ale vzhledem k vaší dosavadní setrvačnosti zřejmě ne brzy. Pak se uvidí.

Hlavní je, že jsi zatím naživu, Beduíno, a teď se méně bojíš, že se ti to, co jsi do mě kdy investovala i neinvestovala, nevrátí. I když se pohádáme, všechny tvé vklady a „zpětné rázy“ z odmítnutí pomoci se ukážou být i s dividendami, které nepřekračují hranice škodlivé pro tvou duši.

V mé přítomnosti jsi tomuto procesu velmi často věřila, ale po rozhovorech v sauně agnostiků rodiny Yatrib se ti tato pozitivní paměť s dovolením Vyšších sil zakalila. Patrně proto, abys se nacházela v neutrálním stavu pochybností pro zkoušky Shury, kde jsi musela velmi rychle a často činit osudová rozhodnutí mezi „ano“ a „ne“, „správně“ nebo „špatně“.